

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/230/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713204999
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7713204999.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Táne Veščičíkovej a JUDr. Dany Bystrianskej, v právnej veci žalobcu CD Consulting, s.r.o., Praha 1, Nové Město, Politických vězňů 1272/21, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej W. M., I.. XX. XX. XXXX, G. Z. J. XX, o zaplatenie 777,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 27. 01. 2015, č.k. 5C/203/2013-40 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie návrhu v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 777,17 eur s prísl. od 30. 05. 2011 do zaplatenia, v tejto časti zrušuje rozsudok a konanie zastavuje.

V ostatnej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa proti žalovanej domáhal plnenia zo zmenky. Návrh odôvodnil, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa XX.XX.XXXX na zmenkovú sumu 777,17 eur, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku 0,25 % denne od 30. 5. 2011. Indosant predložil zmenku k plateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zo zmenky a na úroky neuhradil nič. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal skutočnosť predloženia zmenky na platenie zistiť verejnou listinou.

Súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Z vykonaného dokazovania zistil, že na Okresnom súde v Michalovciach sa pod sp. zn. 5Er/435/2012-11 vedie exekučné konanie, pričom z uznesenia zo dňa 07.08.2012 súd zistil, že 09. 12. 2010 uzavrel právny predchodca žalobcu spoločnosť POHOTOVOSTĚ s.r.o. a žalovaná úverovú zmluvu č. 901700846, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 300,- eur. Úver bola žalovaná povinná zaplatiť podľa dohody. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že podkladom pre rozhodnutie rozhodcovského rozsudku, ktorý bol exekučným titulom, bola zmenka a že záväzkový vzťah oprávneného a povinného bol hodnotený ako spotrebiteľský. Zo zmenky pripojenej žalobcom k návrhu vyplýva, že v ten istý deň bola vystavená zmenka s číslom zhodným s úverovou zmluvou a to XXXXXXXXXX na sumu 777,17 eur a na zmenkový úrok 0,25 % denne od 30. 05. 2011.

Z uvedeného potom súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca si uplatnil proti žalovanej právo na zmenu, pričom žalobca navrhol postup, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou

hodnotou sporu. Žiadal, aby bolo rozhodnuté bez nariadenia nariadenia pojednávania. Súd prvého stupňa postupoval podľa tohto nariadenia a zaslal žalovanému tlačivo C s tým, aby sa vyjadril, pričom žalovaná sa k návrhu nevyjadrila.

Súd prvého stupňa v súlade s článkom 5 ods. 1 nariadenia považoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie aj napriek nesúhlasu žalobcu, pretože z predloženej zmenky bolo zrejmé, že pôvodným veriteľom bola spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. o ktorej je všeobecne známe, že poskytuje spotrebiteľské úvery. Bolo preto potrebné objasniť, či zmenkou bol zabezpečený spotrebiteľský úver a ak áno, či zmenka bola vystavená v súlade so zákonom. Za tým účelom súd vyzval žalobcu, aby predložil zmluvu, z ktorej je zabezpečený záväzok zmenkou. Žalobca výzvu súdu nerešpektoval a zmluvu nepredložil. Súd zo svojej činnosti zistil, že na tunajšom súde sa vedie konanie 5Er/435/2012 a že podkladom pre vydanie exekučného titulu bola zmenka, ktorá je uplatnená aj v konaní 5C/203/2013. Exekučný spis obsahuje aj úverovú zmluvu, z ktorej je preukázané, že zmenka kryla spotrebiteľský úver poskytnutý spoločnosťou POHOTOVOSTĚ s.r.o. Súd prvého stupňa preto napriek výhradám žalobcu musel posúdiť, či zmenka bola vydaná v súlade s ustanovením § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. Ide teda o skúmanie platnosti právneho úkonu ex offa a nie sú k tomu potrebné žiadne námietky povinnej strany, ako sa toho dožadoval žalobca. Ustanovenie § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. účinné k dátumu uzavretia úverovej zmluvy a vystavenia zmenky jednoznačne zakazovalo plnenie dlhu zmenkou alebo šekom. Výnimku tvorila zabezpečovacia zmenka. V takom prípade nemohla zmenková suma byť vyššia ako aktuálny stav dlhu na úverovej istine a príslušenstvo (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ak bola zmenka vyplnená v rozpore s týmito podmienkami, veriteľ ju nemohol od dlžníka prijať a ak ju prijal, na požiadanie dlžníka ju musel vrátiť.

Z úverovej zmluvy a predloženej zmenky mal súd prvého stupňa za preukázané, že zmenka bola vyplnená v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z., pretože úver bol poskytnutý vo výške 300,- eur a zmenková suma okrem zmenkového úroku je na sumu 777,17 eur. Zmenka bola vystavená zjavne nad limit prípustný zákonom, preto je neplatná. Podľa zákona žalobca takúto zmenku nesmel ani prijať a ak ju prijal porušil zákon. Ak zákon zakazuje prijať zmenku vyplnenú v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z., nemôže si veriteľ z takejto zmenky uplatňovať ani právo na súde. Súd prvého stupňa vo všeobecnosti súhlasil so stanoviskom žalobcu, že zmenkové právo je vo svojej podstate konštruované tak, že povinnosť zaplatiť zmenkovú sumu je právne nezávislá od záväzkového vzťahu a že nárok z platnej zmenky by mal byť záväzkom nesporným. Neplatí to však vo všetkých prípadoch, pretože ak niektoré právne predpisy limitujú alebo zakazujú použitie zmenky, musia sa rešpektovať a pri posudzovaní nárokov zo zmenky sa musí na ne prihliadať. Ak zmenku obmedzujú alebo zakazujú iné predpisy, nie je možné posudzovať platnosť zmenky len podľa ustanovení zák. č. 191/1950 Zb. Ide preto o skúmanie platnosti právneho úkonu podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Platnosť právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka skúma súd z úradnej povinnosti a nie sú k tomu potrebné žiadne úkony alebo námietky účastníka konania, ako sa dožadoval žalobca. Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmenka, z ktorej si žalobca uplatnil právo ako indosatár je zmenkou neplatnou, preto návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Žalovanej ako úspešnému účastníkovi v konaní patrili trovy konania. Žalovaná trovy nepožadovala, preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolal žalobca.

Tvrdí, že v prejednávanej veci došlo zo strany súdu jeho konaním aj rozhodnutím k porušeniu práva Európskej únie, konkrétne k porušeniu článku 4, 5 a 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 zo dňa 11. 07. 2007, pričom má za to, že ide o konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a toto konanie je písomné. Má za to, že súd nemohol nariadiť vo veci pojednávanie a nemohol zisťovať doplňujúce informácie od účastníkov, doplnenie skutkových tvrdení a doplnenie dôkazov, pretože na tento účel slúži súdu procesný prostriedok upravený v článku 7 ods. 1 písm. a/ Nariadenia.

Ďalej poukázal na to, že žalovaný nedoručil súdu žiadnu žalobcu odpoveď podľa článku 5 ods. 3 alebo 6 Nariadenia. Súd preto bol povinný postupovať podľa článku 7 ods. 3.

Má za to, že ust. § 120 ods. 1 O.s.p. môže súd využiť len výnimočne, ak je vykonanie nenavrhovaných dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho,

že súd nemôže rozhodnúť. Tvrdil, že predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučné predloženie originálu zmenku. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Žalovaný mohol vzniesť námietky voči zmenke, ak to tak neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením.

Preto má za to, že súd prvého stupňa dospel k rozhodnutiu na základe aplikácii nesprávnych právnych predpisov, ako aj k nesprávnej interpretácii príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. V ďalšom poukazoval na existujúce rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, prípadne Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Navrhol preto zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovuje a prizná mu aj trovy odvolacieho konania.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Podaním zo dňa 22. 12. 2015 žalobca vzal späť návrh v časti 0,19 % denne zmenkového úroku, čím si žalobca v tomto konaní uplatňuje iba zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne.

Odvolací súd predovšetkým pripustil čiastočné späťvzatie návrhu v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 777,17 eur od 30. 05. 2011 do zaplataenia, v tejto časti zrušil rozsudok a konanie zastavil.

V ostatnej časti odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa s poukazom na ust. § 221 ods. 1, 3 O.s.p. a rozsudok vyhlásil v súlade s ust. § 156 ods. 1 O.s.p., pričom verejné vyhlásenie rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p.

Odvolací súd po preskúmaní veci v napadnutej časti dospel k záveru, že v tejto časti súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci aj rozhodol.

Správne, výstižné a presvedčivé sú aj dôvody tohto rozsudku v napadnutej časti, na ktoré v celom rozsahu poukazuje aj odvolací súd.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Odvolacie námietky žalobcu odvolací súd považuje v celom rozsahu za neopodstatnené. Odvolací súd sa náležitým spôsobom vypořiadal s tým, že prečo v konaní nariadil pojednávanie a prečo považoval za potrebné doplnenie dokazovania predložením listiny. Ďalej súd prvého stupňa náležitým spôsobom zdôvodnil a ozrejmil prečo považuje za neplatný právny úkon, ktorým došlo k podpisu zmenky zo strany žalovanej, pričom tieto skutočnosti boli nepochybne preukázané oboznámením spisu Okresného súdu v Michalovciach 5Er/435/2012-11, pričom zistila, že ide o zmenku vystavenú na plnenie dlhu zo spotrebiteľského úveru. Keďže ust. § 4 ods. 6 zák. 258/2001 Z.z. výslovne zakazuje plnenie dlhu zmenkou alebo šekom, správne potom súd prvého stupňa posúdil zmenku ako neplatnú.

Keďže odvolací súd sa s týmto právnym názorom v celom rozsahu stotožňuje rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny s poukazom na ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, keďže žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaný ako neúspešný nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.